

Fylkesmannen i Nordland

Saksbehandler, innvalgstelefon og e-post:
Trond Gården, 75 53 15 35
trg@fmno.no

Vår dato
15.06.2009
Deres dato
16.04.2009

BARNE-OG LIKESTILLINGSDEP.	
Arkivkode: 421.00	
Vår referanse Dato: 3443	Vår arkivkode 008
Deres referanse Saksnr. 200901770-024	

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Høring - Forslag til endringer i adopsjonsloven og barnevernloven

Det vises til høringsbrev av 16.04.09.

Fylkesmannen i Nordland er enig i at adopsjon som barneverntiltak i dag benyttes for lite. Vi ser dessverre enkeltsaker hvor uro og konflikt over år fører til både utslitte fosterforeldre og barn som lider under lojalitetskonflikt og usikkerhet. Vi er imidlertid høyst usikre på om et fylkesnemndsvedtak på kontakt mellom biologiske foreldre og adoptivbarn er det virkemiddelet som skal til for at adopsjon mer vil bli tatt i bruk som barneverntiltak.

Departementet har i høringsbrevet selv pekt på en del av de motstridende hensyn som her gjør seg gjeldende. Nedenfor følger noen av de momentene Fylkesmannen i Nordland har vektlagt.

- Det forutsettes at det kun er i få saker det vil være aktuelt å treffe vedtak om en begrenset kontakt. Videre er det en forutsetning at fosterforeldrene samtykker til dette i forkant av saken. Fylkesmannen legger således til grunn at dette vil være mest aktuelt der hvor det fra før er en god dialog mellom fosterforeldre og biologiske foreldre. Eksisterende regelverk etablerer ingen hindre for slik kontakt etter adopsjon, og vi er derfor usikre på om en endring som beskrevet vil føre til at flere adoptivbarn vil få kontakt med sitt biologiske opphav. På side 16 i høringsbrevet vises det til at adoptivbarn har mer positive erfaringer fra kontakt med biologiske foreldre enn hva fosterbarn har. Dette forklares med at adoptivforeldrene har større mulighet til å regulere og tilpasse kontakten og kontaktsituasjonen. Dette kan like gjerne være et argument mot en åpen adopsjon, da et fastsatt samvær fra Fylkesnemnda, og med barneverntjenestens involvering og medvirkning, langt på vei tilsvarer den situasjonen som fosterforeldrene normalt opplever.
- Vi er videre bekymret for at et vedtak om jevnlig kontakt også vil kunne bli en arena for å vedlikeholde tvister og uenighet, ikke bare mellom biologiske foreldre og adoptivforeldre, men også i forhold til barneverntjenesten. Fylkesmannen får jevnlig inn saker der det strides om samvær. Dette gjelder så vel praktisk gjennomføring som betaling for utgifter og tilsyn. Mange biologiske foreldre forventer at barneverntjenesten skal ordne alt i forbindelse med samværet, samt å fungere som reisebyrå. De kan ha problemer med å se at samværet er

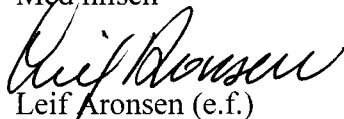
betydningsfullt for barnet og at de selv må yte noe i denne forbindelse. I slike konflikter vises det regelmessig til den "rett" de har etter vedtak i Fylkesnemnda. Vi er redd situasjonen i mange tilfeller vil bli den samme tilknyttet samvær etter adopsjon. Til dette kommer at adopsjon oftest vil være aktuelt der biologiske foreldre har svært begrenset omsorgsevne og dette utløser igjen spørsmål om tilsyn under samvær og økonomiansvar/ praktisk ansvar for dette.

- Det framgår at det er barneverntjenesten i den kommune der fosterhjemmet ligger som vil ha ansvar for oppfølging av samværsvedtaket. Dette bryter med dagens ordning der barneverntjenesten i den kommune som har fremmet saken, vil kunne ha ansvar for barnet/ungdommen inntil fylte 23 år. Vi ser det praktiske i ordningen, men viser til at biologiske foreldre ofte kan bli boende i omsorgskommunen, mens barnet flyttes i et fosterhjem i en annen kommune. Det savnes således en grundigere begrunnelse for dette valget.
- Barneverntjenesten er tiltenkt en aktiv rolle i oppfølging av samværsvedtakene. Som det også anføres i høringsnotatet, tror vi mange fosterforeldre ser på adopsjon som en mulighet for å få mer ryddige og oversiktlige ansvarsforhold, samt at de slipper barneverntjenestens involvering. I tillegg framstår barneverntjenestens mandat som noe uklart idet det vises til at tjenesten skal motivere og legge til rette for samværet, samt å dekke kostnader etter behov. Barneverntjenestens involvering skal også kunne virke konfliktdempende. Vi er redd mange av de utfordringer barneverntjenesten har tilknyttet vanlige samvær med barn under omsorg vil gjøre seg gjeldende også i disse sakene. Som nevnt ovenfor vil det også i mange tilfeller bli en ny barneverntjeneste å forholde seg til etter vedtaket om adopsjon.

Som det framgår har Fylkesmannen i Nordland mange betenkeligheter ved å åpne for rett til samvær etter adopsjon. Vi tror det vil være mer virkningsfullt å arbeide aktivt med å motivere kommunenes barneverntjenester til å vurdere adopsjon i flere saker, utarbeide faglige veiledere og å løfte fram temaet i utdanningen av barnevernpedagoger og sosionomer.

Når det gjelder forslaget om anerkjennelse av adopsjoner på grunnlag av statsborgerskap har ikke Fylkesmannen i Nordland spesielle innvendinger.

Med hilsen

Leif Aronsen (e.f.)
avdelingsdirektør

Trond Gården
seksjonsleder